

Publikum sviktet på Fevik

...men spennende og allsidig program for Grimstad Festivalen

Rockebandet DE6 var en for lite under konserten lørdag, men gjorde en god jobb likevel. (Foto: Tore Jonssen)

Den jødiske skuespillerinnen og sangerinnen Bente Kahan gjorde et dypt inntrykk på publikum fredag kveld. (Foto: Tore Jonssen)

GRIMSTAD: Eddiken-ungdommenes kulturfestival i Fevikhallen fredag ble en heller pinlig affære. Publikum sviktet, og til tider var det nærmere tomt i hallen - til tross for et allsidig og spennende program.

Av Tore Jonssen

Ungdommene hadde samlet både lokale, nasjonale og internasjonale kulturfronter til

et felles møte i Fevikhallen fredag kveld. Dhadde valgt å sette søkelyset på de brune strømminger i Norge og Europa, og det antirasistiske budskap gikk som en rød tråd gjennom hele forestillingen.

Sterkest inntrykk gjorde den dyktige jødiske skuespillerinnen og sangerinnen Bente Kahan, som blant annet har opptrådt en del i Øst-Europa. Med bruddstykker fra sin forestilling «Farvel Krakow» viste hun publikum noe av det rike jødiske kulturmiljøet i Europa i dagene før den andre verdenskrig, både gjennom sang og prat. Men før Bente Kahan entret scenen hadde Eydehavn Månniskor, med dirigent Arnt Frode Strand-skogen i spissen, lagt en nærmest høytidelig stemning over åpningen av festivalen.

Dissimilis

Dissimilis-gruppene **Sound of Happiness**

Antirasisme gikk som en rød tråd gjennom hele Grimstad Festivalen. Her en vietnamesisk dansegruppe. (Foto: Tore Jonssen)

og Kanotten fikk også muligheten til å vise hva de kan. Og der manglede det verken på spilleglede, entusiasme eller full tulle med rock'n'roll. Legendariske låter som «Cadillac», «Blue Suede Shoes» og «Dance With A Stranger» «Everyone needs a friend sometime» ble spilt i imponerende gode versjoner. Gruppene beviste til gagns hvor gode psykisk utviklingshemmede kan bli hvis de bare får sjansen til å utfolde seg.

To ungdommelige vietnamesiske musikkgrupper og en dansegruppe bestående av små barn fikk vist frem en liten flik av den rike vietnamesiske kulturen.

Country

Heller ikke Arendals norgesmeiste i country var å slippe unna på kulturfestivalen. Harald Thommesens og country-bandet måtte villig innrømme at country kanskje ikke er så populært blant de unge i dag. Det

ville de prøve å motbevise, noe de først klarte da «Achy Breaky Heart» dundret ut av høyttalerne.

Det skulle heller ikke være lenge før den syngende fotograf fra Songe, Otio Andersen, roet det hele ned igjen. Backet opp av country-bandet lot den kristne artisten publikum lene seg tilbake på benkeradene og nyse hans fløyelsmyke baryton-stemme.

Og fortsatt var det mye igjen. DE6, som fredag var en for lite, fikk holde sin første offentlige opptreden live, og kjørte i gang blant annet Pink Floyds «Just Another Brick in the Wall» så det formelig kriblet i rockefoten.

Teater

Så var det tid for teater. Dessverre var salen nærmere tom da den integrerte teatergruppen Mix Max fremførte sketsjen «Flytte hjemmefra». Bedre var det heller ikke da

dramagruppen fra Holvika ungdomsskole fremførte «Kjære gamle og nye landsmenn».

Så kjørte dramagruppen Motion fra Filadelfia-menigheten i Arendal i gang en 16 minutters forestilling i et inferno av lys og røyk før Tunne Thorstvedt fra SOS-Rasisme skulle holde apell. Da var salen blitt så tom at hun heller valgte å lese et dikt.

Så ble kvelden avsluttet. Først av showdance-gruppen fra Eddiken, deretter visesduoen Autumn Rain, som fremførte gamle svisker blant annet fra Simon & Garfunkels glanstid. Et slikt tettpakket og langt arrangement har en ulempe. Og det er at publikum går før det er ferdig. Barna blir trøtte, ungene er ferdig med å opptrøt og inntrykkene scenen flyter over i hverandre. Bli det festival neste år, håper vi Eddiken-ungdommen kan lære av årets arrangement, og ikke gjøre samme feilen neste år.